

Po - rum - bel ce zbori de - par - te Fă - ră soț și fra - te

5
Mis - tu - it de dor stră - ba - te Țări în - de - păr - ta - te,

9
Arse și pus - tii și moar - te Ță - ri în - de - păr - ta - te.

1 Porumbel ce zbori departe
Fără soț și frate
Mistuit de dor străbate
Țări îndepărtate,
Arse și pustii și moarte
Țări îndepărtate.

2 Glas hain te prigonește
Și mereu te-alungă
Iar din urmă doru-ți crește
Calea-i tot mai lungă.
Jale arde, dorul crește,
Calea-i tot mai lungă.

3 Ani de sete-n gol de stepe
Pieptul vâlvătaie
Și-nnoptarea grea începe
Aripa să-ți taie.
Înnoptarea morții-ncepe
Aripa să-ți taie.

4 Nicăieri nu-i nici o frumză
Nici o creangă verde
Nici un suflet să pătrundă
Dorul cât te pierde.
Cât de mare-i și fierbinte
Dorul ce te pierde.

5 Unde-i albul suflet oare,
Care te-nțelege,
Nici un suflet să pătrundă
Dorul cât te pierde.
Mâna moale. Mâna albă
Rănila să-ți lege.

6 Cazi, dar sufletul tău suie,
Zâmbet alb spre soare,
Către țara unde nu e
Dor și depărtare
Unde nu e despărțire
Dor și depărtare.

7 Unde te așteaptă-n cale
Veci de slăvi senine
Țara dorurilor tale
Porumbel străine
Dorul dorurilor tale
Porumbel străine.